

Alkotmánybíróság1015 Budapest
Donáti u. 35-45.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [REDACTED] indítványozó
 – a csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőm, Katona és Társai Ügyvédi Iroda
 [REDACTED] útján – az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CL. törvény 27. § alapján az alábbi

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/1060-0/2014
Érkezett:	2014 JÚN 02.
Példány:	1
Melléklet:	3 db
Kezelőiroda:	[REDACTED]

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem elő:

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Kúria 2014. február 27-én kelt, Kfv. I. 35.353/2013/7. számú felülvizsgálati eljárásban hozott ítéletének alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt, mivel sérti az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) bekezdésében foglalt, tisztességes eljárás hoz való jogát.

Kérelmem

indokolásaként

az alábbiakat adom elő:

I. A KÚRIA FELÜLVIZSGÁLATI ELJÁRÁSÁBAN HOZOTT ÍTÉLETÉNEK ALAPJÁUL SZOLGÁLÓ TÉNYÁLLÁS**1. A Nemzeti Adó és Vámhivatal Központi Hivatalának (továbbiakban: „alperes”) 3707768691. számú határozata**

Indítványozó fő tevékenysége raktározás és tárolás. Adóraktárában alkoholtermék: sör, bor, köztes alkoholtermék és pezsgő tárolására, továbbá jövedéki termékkel folytatott kereskedelemre rendelkeztetett jövedéki engedéllyel. Indítványozó 2007. január 1-től 2008. december 31-ig terjedő időszakban több alkalommal tárolt be és helyezett szabad forgalomba különböző, 22051010 vámtarifaszámú, ízesített bor alapú, Sangria és Glühwein forralt bor elnevezésű terméket. Ezeket a termékeket a jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló 2003. évi CXXVII. törvény (továbbiakban: „Jöt.”) alapján szőlőborként tüntette fel nyilvántartásaiban. A Vám- és Pénzügyőrség Országos Parancsnoksága utasítására az első fokú hatóság a 2007. január 1-től 2008. december 31-ig terjedő időszakra indítványozónál felülellenőrzést végzett, melynek eredményeképpen a 2011. december 29-én kelt 3707768691 számú határozatával felperes terhére jövedéki adónemben 53.403.000,- HUF összegben

adóhiányt állapított meg, az adóhiány után adóbírságot szabott ki és késedelmi pótlékot számított fel.

Indítványozó fellebbezése folytán alperes 2012. április 18-i, 3707863444 számú határozatával az indítványozó terhére kiszabott adóbírság összegét 49.572.600,- HUF összegre változtatta.

2. A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 26. K.28.735/2013/2. számú ítélete

Indítványozó kezdeményezte alperes határozatának bírósági felülvizsgálatát.

Indítványozó által szőlőborként feltüntetett italokat több tagállami adóhatóság megkeresését követően alperes egyéb bornak minősítette, mert álláspontja szerint ezek alkoholtartalma nem kizárólag erjedéssel keletkezett, a gyártás során alkoholtartalmú aromák hozzáadása történt. Alperes hangsúlyozta, hogy a Jöt. különbséget tesz a szőlőbor és az egyéb bor fogalma között, melynek adójogi elhatárolása a termék alkoholtartalmának kizárólagos vagy nem kizárólagos erjedésén alapul.

Indítványozó keresetét a bíróság elutasította alperesi előadásnak megfelelő indokolással.

3. A Kúria Kfv. I. 35.353/2013/7. számú ítélete

A jogerős ítélet ellen indítványozó nyújtott be felülvizsgálati kérelmet. Elsődlegesen a jogerős ítélet és az alperes, valamint az elsőfokú hatóság határozatának megváltoztatását, másodlagosan a bíróság új eljárásra, új határozat meghozatalára való utasítását kérvényezte. Kifogásolta, hogy a bíróság nem vette figyelembe a korábbi Vám- és Pénzügyőrség Vegyvizsgáló Intézete által kiadott, termékhez kapcsolódó besorolást, illetve, hogy a NAV szakértői intézetének tájékoztatását mind a hatóság, mind a bíróság félreértelmezte. A szakértői intézet azon megállapításait, amelyek indítványozóra nézve kedvezőbb megállapítást tartalmaznak figyelmen kívül hagyták, míg melyek rá nézve hátrányosak, elfogadták. Kifogásolta, hogy a bíróság nem vette figyelembe a 95/2/EK irányelv általa hivatkozott rendelkezéseit, sőt annak hatályon kívül helyezését rögzítette helytelenül ítéletében, illetve az ezen alapuló 56/2004. FVM rendelet szabályozását is semmibe vette. Pedig az adójogi besorolás tekintetében mindkettő releváns meghatározásokat tartalmaz. Ezen túlmenően indítványozó előzetes döntéshozatali kérelemmel élt.

Az alperesi felülvizsgálati ellenkérelem az ítélet hatályában való fenntartását indítványozta. Hangsúlyozta, hogy döntését tagállami megkeresések során kapott válaszokra is figyelemmel hozta meg és állapította meg, hogy a két kifogásolt termék alkoholtartalma nem kizárólag a szőlőbor erjedése során keletkezett, mivel azokhoz a gyártás során alkoholtartalmú aromákat adtak hozzá. A Kúria ítéletében megállapította a felülvizsgálati kérelem alaptalanságát anélkül, hogy indítványozó előzetes döntéshozatali kérelem benyújtása iránti indítványának eleget tett volna.

Az indítványozó felülvizsgálati eljárás során a jelen alkotmányjogi panasz vonatkozásában relevanciával bíró előadása az alábbi volt:

A szőlőbor alapú, aromával ízesített italok tarifális besorolása és kizárólagos erjedéssel keletkezett alkoholtartalmának kérdése tekintetében az Európai Bíróság ítélkezési gyakorlatának vizsgálata során indítványozó arra az álláspontra jutott, hogy a felülvizsgálati kérelemmel érintett határozat ellentétben áll ezen ítélkezési gyakorlattal, a közösségi joggal nem egyeztethető össze.

Indítványozó álláspontja szerint a vámtarifaszámok alá történő besorolás feltételeinek, illetve a nemzeti jogszabályok értelmezése során a tagállamoknak nincs lehetősége arra, hogy a közösségi jogtól, azon belül is az Európai Bíróság ítélkezési gyakorlatától eltérjenek. Így a Jöt. szőlőbor fogalmának olyan értelmezése, mely szerint a termék alkoholtartalma kizárólag erjedéssel keletkezhet nem egyeztethető össze a közösségi joggal, hiszen a szőlőbor alapú termékekhez hozzáadott alkoholban oldott aromát a közösségi jog nem így ítéli meg. Így a felülvizsgálattal érintett határozat közösségi joggal ellentétesnek minősül.

Ezért indítványozó az alábbi kérdést kívánta az Európai Bírósághoz intézni:

A Közösségi Vámtarifa 2205 vámtarifaszáma alá tartozó termékek besorolása során a hozzáadott anyagok megítélésekor figyelembe vehető-e a természetes erjedés nemzeti jog szerint értelmezett fogalma?

Indítványozó hivatkozott az EKSZ 234.§-ára, mely szerint:

„A Bíróság hatáskörrel rendelkezik előzetes döntés meghozatalára a következő kérdésekben:

- a) a Szerződés értelmezése;*
- b) a Közösségi intézményeinek és az EKB jogi aktusainak érvényessége és értelmezése;*
- c.) a Tanács által létrehozott testületek alapszabályainak értelmezése, ha az alapszabály ezt előírja.*

Ha egy tagállam bírósága előtt ilyen kérdés merül fel, és ez a bíróság úgy ítéli meg, hogy ítélete meghozatalához szükség van a kérdés eldöntésére, kérheti a Bíróságot, hogy hozzon ebben a kérdésben döntést.

Ha egy tagállam olyan bírósága előtt folyamatban lévő ügyben merül fel ilyen kérdés, amelynek határozatai ellen a nemzeti jog értelmében nincs jogorvoslati lehetőség, e bíróság köteles a Bírósághoz fordulni.”

A Kúria ítéletében megállapította a felülvizsgálati kérelem alaptalanságát anélkül, hogy indítványozó előzetes döntéshozatali kérelem benyújtása iránti indítványának eleget tett volna.

A Kúria azzal, hogy az uniós jog erre vonatkozó, egyértelmű szabályai, valamint az indítványozó erre vonatkozó kérelme és részletes indokolással alátámasztott előadása

ellenére nem kezdeményezte az Európai Unió Bíróságának előzetes döntéshozatali eljárását, az indítványozó álláspontja szerint megsértette az indítványozó Alaptörvényben biztosított, tisztességes eljáráshoz való jogát, mivel az indítványozót elvonta törvényes bírójától. Az Európai Unió Bírósága a tisztességes eljáráshoz való jog és a törvényes bírótól való elvonás tilalmának szabályai alkalmazásában törvényes bírónak minősül (ahogy azt más uniós tagállamok alkotmánybírósági gyakorlatában már évtizedek óta egyértelműen megállapították). A fentiek miatt a jogerős ítélet az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) bekezdésével ellentétes. Az eljáró bíróság a jogerős ítéletet érdemben befolyásoló alapjogsértést követet el. Az ily módon kialakult alaptörvényellenes helyzet folytán egyúttal alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés merült fel, amelyekkel az indítványozó álláspontja szerint a Tisztelt Alkotmánybíróságnak érdemben kell foglalkoznia.

II. AZ INDÍTVÁNYOZÓ ÉRINTETT, ALAPTÖRVÉNYBEN BIZTOSÍTOTT JOGAI

1. A tisztességes eljáráshoz való jog tartalma

A tisztességes eljáráshoz való jog évtizedek óta nemzetközi szinten is elismert alapvető jog. Az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én kelt Egyezmény ("Egyezmény") 6. cikke (1) bekezdésének 1. mondata szerint mindenkinek joga van arra, hogy ügyét a törvény által létrehozott független és pártatlan bíróság tisztességesen nyilvánosan és ésszerű időn belül tárgyalja, és hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában. Az Egyezségokmány 14. cikke (1) bekezdésének 2. mondata alapján mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat, vagy valamely perben a jogait és kötelezéseit a törvény által felállított független és pártatlan bíróság igazságos és nyilvános tárgyaláson bírálja el.

Az Alapjogi Charta 47. cikkének 2. mondata alapján mindenkinek joga van arra, hogy ügyét a törvény által megelőzően létrehozott független és pártatlan bíróság tisztességesen, nyilvánosan és ésszerű időn belül tárgyalja. Az Alapjogi Charta 53. cikke alapján a Charta egyetlen rendelkezését sem lehet úgy értelmezni, mint amely szűkíti vagy hátrányosan érinti azokat az emberi jogokat és alapvető szabadságokat, amelyeket - saját alkalmazási területükön - az Unió joga, a nemzetközi jog, a tagállamok alkotmányai, illetve az Unió vagy a tagállamok mindegyikének részességével kötött nemzetközi megállapodások, így különösen az Egyezmény elismernek.

Ugyanezeket a rendelkezéseket a magyar jogi szabályozás is tartalmazza: Az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) bekezdése alapján mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

2. A törvényes bíróhoz való jog mint a tisztességes eljáráshoz való jog kifejeződése

A tisztességes eljárás követelményét lefektető, fent idézett szabályok alapján megállapítható, hogy a tisztességes eljárás fogalmába beletartozik az is, hogy az érintett fél ügyét törvény által felállított bíróság bírálja el. Ezt a jogot konkretizálja az a szabály, amelyet a törvényes bíróhoz való jognak nevezik. Ezt a jogot - szemben pl. a német vagy osztrák joggal, ahol a törvényes bíróhoz való jogot alkotmányi szinten rögzítették - a magyar jogrendszerben külön törvény, a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény ("Bszi.") rögzíti, illetve nevesíti. Ez azonban semmi esetre sem jelenti azt, hogy kisebb súllyal esne latba egy ügy alapjogi szempontú megítélése során, mint a tisztességes eljáráshoz való jog többi eleme.

A Bszi. 8. §-ának (1) bekezdése alapján senki sem vonható el törvényes bírójától. Ugyanezen § (2) bekezdése szerint a törvény által rendelt bíró az eljárási szabályok szerint a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bíróságon működő, előre megállapított ügyelosztási rend alapján kijelölt bíró.

A törvényes bírósághoz való jog tehát azt garantálja, hogy

*„(i) az eljárási törvények hatásköri és illetékességi szabályai által meghatározott bíróság lesz az adott ügy bírósága,
(ii) az adott bíróságon belül előre meghatározott rend szerint történik az ügyek elosztása az ítélkező tanácsok között, amelytől csak kivételesen, indokolt esetben lehet eltérni, és
(iii) a kiosztott ügyet a bírótól csak kivételesen és előre meghatározott okok és körülmények esetében lehet elvonni.”*

A törvényes bíróhoz való jog lényege eszerint, hogy nem valakinek az egyedi döntésén múlik, hogy ügyét melyik bíróság, illetve bíró tárgyalja, hanem ezt előzőleg objektív szabályok (törvény, illetve az ügyelosztási rend) határozza meg. A hatáskört és illetékességet a Bszi., illetve az egyes eljárási törvények állapítják meg, az ügyelosztási rendet pedig a bíróságok évente előzetesen alkotják meg és teszik közzé.

3. Amint az indítványozó az alábbiakban bemutatja, a fenti szabályok alkalmazásában az Európai Unió Bírósága is törvényes bírónak minősül:

Az EUSZ 19. cikke (1) bekezdésének 2. mondata alapján az Európai Unió Bírósága biztosítja a jog tiszteletben tartását a Szerződések értelmezése és alkalmazása során. A tagállamok megteremtik azokat a jogorvoslati lehetőségeket, amelyek az uniós jog által szabályozott területeken a hatékony jogvédelem biztosításához szükségesek.

Az Európai Unió Bírósága által lefolytatott egyik eljárástípus az előzetes döntéshozatali eljárás. Az EUMSZ 267. cikkének I-3. bekezdései alapján az Európai Unió Bírósága hatáskörrel rendelkezik előzetes döntés meghozatalára a következő kérdésekben:

- a) a Szerződések értelmezése;
- b) az uniós intézmények, szervek vagy hivatalok jogi aktusainak érvényessége és értelmezése.

Ha egy tagállam bírósága előtt ilyen kérdés merül fel, és ez a bíróság úgy ítéli meg, hogy ítélete meghozatalához szükség van a kérdés eldöntésére, kérheti az Európai Unió Bíróságát, hogy hozzon ebben a kérdésben döntést: Az EUMSZ 267. Cikk jelen ügyben alkalmazandó 3. bekezdése szerint: Ha egy tagállam olyan bírósága előtt folyamatban lévő ügyben merül fel ilyen kérdés, amelynek határozatai ellen a nemzeti jog értelmében nincs jogorvoslati lehetőség, e bíróság köteles az Európai Unió Bíróságához fordulni.

Az EUSZ és az EUMSZ fent idézett rendelkezései alapján megállapítható, hogy az Európai Unió Bírósága minden tekintetben megfelel a törvényes bíróra vonatkozó, a fentiekben idézett rendelkezésekben, valamint a Bszi. 8. §-ában foglalt kritériumoknak:

- (i) azt az EUSZ hozta létre, azaz "törvény általlétrehozott"-nak minősül;
- (ii) az EUMSZ révén a tagállamok meghatározott ügyek vonatkozásában döntéshozatali monopóliummal ruházták fel;
- (iii) függetlenségét és pártatlanságát az EUSZ, az EUMSZ, illetve az eljárására vonatkozó szabályok megfelelően garantálják;
- (iv) az eljárási szabályok értelmében az eljárás főszabályként nyilvános, és törekedni kell annak ésszerű időn belül történő befejezésére;
- (v) a bírósági ügyelosztásra és az eljárásra előzetesen meghatározott, objektív szabályokat alkottak.

Az Alaptörvény E) cikke szerint: (1) Magyarország az európai népek szabadságának, jólétének és biztonságának kiteljesedése érdekében közreműködik az európai egység megteremtésében. (2) Magyarország az Európai Unióban tagállamként való részvétele érdekében nemzetközi szerződés alapján - az alapító szerződésekből fakadó jogok gyakorlásához és kötelezettségek teljesítéséhez szükséges mértékig - az Alaptörvényből eredő egyes hatásköreit a többi tagállammal közösen, az Európai Unió intézményei útján gyakorolhatja. (3) Az Európai Unió joga - a (2) bekezdés keretei között - megállapíthat általánosan kötelező magatartási szabályt.

Figyelemmel Magyarország uniós jogi kötelezettségeire is, azaz arra, hogy a magyar állami szerveknek, így a bíróságoknak is tekintettel kell lennie a kötelezően és közvetlenül alkalmazandó elsődleges uniós jogra, a fentiek szerint a magyar szabályozás alapján is egyértelmű, hogy az Európai Unió Bíróságának a magyar szabályozás és jogalkalmazás szempontjából is törvényes bírónak kell minősülnie.

III. A JOGERŐS ÍTÉLET ELLENTÉTES AZ ALAPTÖRVÉNY XXVIII. CIKKÉVEL

1. A törvényes bírától való elvonás tilalma és e jogsértés szankciója

Amennyiben a felet elvonják a törvényes bírójától, azaz az ügyében nem az eljárási szabályok szerint a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bíróságon működő, előre megállapított ügyelosztási rend alapján kijelölt bíró bírálja el, ez mind a magyar jog, mind a nemzetközi jog alapján súlyos eljárási szabálysértés. Ennek egyfelől a hazai eljárásjogban rögzített, másfelől a vonatkozó nemzetközi, illetve uniós jogi dokumentumokban és normákban meghatározott jogkövetkezményei vannak.

A magyar jog alapján a törvényes bírától való elvonás olyan eljárási szabálysértés, amely abszolút hatályon kívül helyezési oknak minősül valamennyi bírósági eljárásban. A nemzetközi szabályozás kapcsán az állapítható meg, hogy amennyiben a felet a törvényes bírójától elvonják, az a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmével jár. Ebben a szellemben állapította meg a Velencei Bizottság 663/2012. számú, egyebek mellett a Bszi.-vel foglalkozó jelentésében, hogy a törvényes bíróhoz való jog a tisztességes eljáráshoz fontos körülmény (ami alapján pl. a bírósági eljárások önkényes átszignálása egyáltalán nem indokolható).

2. Amint az indítványozó az alábbiakban bemutatja, ha az Európai Unió Bírósága előtti eljárás kezdeményezését elmulasztják, ez a törvényes bíróhoz való jog megsértésének minősül:

Az EUMSZ 267. cikkének 3. bekezdése alapján, ha egy tagállam olyan bírósága előtt folyamatban lévő ügyben merül fel az Unió alapszerződéseinek, avagy az uniós intézmények, szervek vagy hivatalok jogi aktusainak értelmezésével kapcsolatos kérdés, amelynek határozatai ellen a nemzeti jog értelmében nincs jogorvoslati lehetőség, e bíróság köteles az Európai Unió Bíróságához fordulni.

A fenti szabály alapján azok a tagállami felsőbbbíróságok, amelyek határozata ellen jogorvoslatnak nincs helye, kötelesek az Európai Unió Bírósága előtti előzetes döntéshozatali eljárást kezdeményezni. Tekintettel arra, hogy az Európai Unió Bírósága a fentiek szerint törvényes bírónak minősül, az is egyértelmű, hogy amennyiben az erre kötelezett nemzeti bíróság az előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezését elmulasztja, ezzel elvonja a peres feleket törvényes bírójuktól. Egy ilyen esetben ugyanis a bíróság megakadályozza, hogy az uniós jog tekintetében értelmezési és döntési monopóliummal rendelkező, az uniós jog alapján eljárni jogosult bíróság döntést hozzon a felek ügyében. Ez akkor is így van, ha az Európai Unió Bírósága nem az ügy érdemében dönt, hanem az uniós jog - mindenre nézve kötelező erejű - értelmezését adja és a nemzeti bíróság számára feltárja azokat az aspektusokkal, amelyek a nemzeti bíróság előtt folyamatban lévő jogvita eldöntéséhez szükségesek.

A jelen esetben a Kúria az - elsődleges uniós jogként közvetlenül alkalmazandó - EUMSZ 267. cikkének 3. bekezdését és a Pp. 155/A §-át alaptörvény-ellenesen értelmezte és alkalmazta azzal, hogy az Európai Unió Bírósága előtti előzetes döntéshozatali eljárás

kezdeményezését az ügy összes körülményeire és az indítványozó erre vonatkozó kérelmére tekintet nélkül, önkényesen elmulasztotta, A Kúria ezen eljárásával az indítványozót elvonta törvényes bírójától, az Európai Unió Bíróságától. Ezért a jogerős ítélet az indítványozó álláspontja szerint alaptörvény-ellenes, mivel sérti az indítványozónak az Alaptörvény XXVIII. cikke (I) bekezdésében rögzített, tisztességes eljáráshoz való jogát.

Egy fontos, az ügy elbírálását érdemben befolyásoló eljárási szabály figyelmen kívül hagyása az eljáró bíróság részéről a tisztességes eljáráshoz való jog megsértésének tekintendő, mely az ily módon tisztességtelennek minősülő eljárásban hozott határozat alkotmányellenességét eredményezi, Az előzetes döntés kérelmezésére vonatkozó, az EUMSZ 267. cikk 3, bekezdésében foglalt kötelezettség mindenképpen ilyen, az ügy érdemi elbírálását befolyásoló eljárási szabály, melyet köteles figyelembe venni az a bíróság, melynek határozata ellen nincsen jogorvoslati lehetőség. Ez a kötelezettség nem pusztán a Pp. 155/A § (1) bekezdéséből következik, mely kifejezetten felhívja az EUMSZ szabályait az előzetes döntés kezdeményezésével kapcsolatban. A 72/2006. (XII. 15.) AB határozat értelmében ugyanis az Európai Közösségek alapító és módosító szerződésai (így ma az EUM SZ is) az Alkotmánybíróság hatáskörének szempontjából nem nemzetközi szerződések, e szerződések mint elsődleges jogforrások közösségi jogként a belső jog részei. Így tehát közvetlenül az uniós jog alapján is köteles az eljáró bíróság - egyebek mellett - az előzetes döntéshozatal kérésére vonatkozó kötelezettséget betartani. Ha pedig e kötelezettségének nem tesz eleget, akkor ezzel megsérti a fél tisztességes eljáráshoz való jogát.

A Kúria alapjogot sértő módon elmulasztotta az előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezését

a) Az előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezésének elmulasztása az uniós jog egyértelmű szabályai ellenére

A Kúria felülvizsgálati eljárásban hozott ítélete ellen további jogorvoslatra nincs lehetőség. Mivel pedig az előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezésére vonatkozó kötelezettségének a vonatkozó előírások ellenére nem tett eleget, ezzel elvonta az indítványozót törvényes bírójától, illetve megsértette az indítványozó tisztességes eljáráshoz való jogát.

Az előzetes döntéshozatal mellőzésére a Kúria ugyanis csakis akkor lett volna lehetősége, ha az Európai Unió Bíróságának által a CILFIT ügyben lefektetett feltételek fennállnak, nevezetesen: az eljáró bíróság azt állapítja meg, hogy:

- (i) a felmerült kérdés nem releváns, vagy
- (ii) a szóban forgó uniós jogi rendelkezést az Európai Unió Bírósága már értelmezte, vagy
- (iii) az uniós jog helyes alkalmazása olyannyira nyilvánvaló, hogy az minden ésszerű kétséget kizár.

Kizárólag e feltételek teljesülése esetén tekinthet el ugyanis a nemzeti bíróság attól, hogy ezt a kérdést az Európai Unió Bírósága elé terjessze, és válaszolhatja meg azt saját felelősségére.

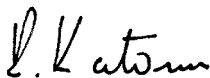
Az indítványozó azonban hangsúlyozza, hogy a jelen ügyben a bíróság nem tekinthetett volna el az előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezésétől, miután a felmerült kérdések igen relevánsak az adott eljárásokban, miután az eljárások elbírálása alapjaiban függött e kérdés megválaszolásától; az Európai Unió Bírósága az ügy érdekéhez tartozó releváns jogkérdésben még nem foglalt állást; a kérdéses jogszabályi rendelkezések eljáró bíróságok általi értelmezése pedig az indítványozó által előadottak szerint az uniós jogba ütközik és eszerint megállapítható, hogy az uniós jog helyes alkalmazása az ügy érdekében nem volt olyannyira nyilvánvaló, hogy az minden ésszerű kétséget kizár.

IV. ELJÁRÁSI KÉRDÉSEK

A Tisztelt Alkotmánybíróság hatáskörét az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének d) pontja és Abtv. 27. s-a és 43. s-a állapítja meg. Az indítványozó jogosultsága az eljárás megindítására az Abtv. 27. §-án alapul. Az indítványozó Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) bekezdésében foglalt, tisztességes eljáráshoz való joga a jogerős ítélet folytán sérült. A jogerős ítélethez vezető eljárásban az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette.

Az indítványozó az Abtv. 68. s-a alapján nem járul hozzá ahhoz, hogy indítványát az Alkotmánybíróság nyilvánosságra hozza.

Indítványozó képviselőjében:

Dr. Katona Géza
Katona és Társai Ügyvédi Iroda

Mellékletek:

1. Ügyvédi meghatalmazás
2. A Nemzeti Adó és Vámhivatal Központi Hivatalának 3707768691. számú határozata
3. A NAV 3707863444 számú határozata
4. A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 26. K.28.735/2013/2. számú ítélete
5. A Kúria Kfv. I. 35.353/2013/7. számú ítélete
6. 2012. február 2-i fellebbezés
7. 2012. június 27-i keresetlevél

8. 2013. június 16-i felülvizsgálati kérelem

9. 2014. február 26-i előzetes döntéshozatali kérelem Kúria előtt előadott szövege